

K·MEO

CONFESSIÓ AMB DISPENSA

El Papa es deixa anar i torna als principis del cristianisme

El Col·legi Oficial de Sicaris de Catalunya amb el suport de la I.A. (intel·ligència artificial) desvetlla el sentiment papal del Papa. El President del gremi, aprofitant un simposi sobre avortaments i altres maleses, va anar al Vaticà i va demanar confessió. El Papa es va oferir a perdonar-lo (abans de saber qui era). Aquests és el text resumit del penediment del sicari i la bronca papal.

Com li anava dient mossèn...

Sóc el Papa.

Vale, Papa. Jo és que pensava que l'església ja estava per una altra feina i ara resulta que dels metges que avortem vostè ens diu sicaris. Hòstia tio, és molt fort.

No reneguis que encara prendràs mal, maricón. Ni l'església, ni jo, ni Déu hem estat mai a favor de l'avortament. El que passa és que Jesús caminava sobre les aigües però nosaltres hem de nadar entre elles. Si condemnem de manera clara a les dones que avorten ens quedem sense parròquia i si

no les condemnen, comencen a prendre'ns llibertats i arribem al llibertinatge.

Però vostè sincerament què pensa?

No em facis parlar sincerament perquè m'excombreguen. Tu no saps el poder de la Cúria. Quan faig de progrè em cauen garrotades per tot arreu. I una altra cosa, seré tot l'argentí que vulguis, però després de Maradona, jo estimo a Déu. Ara imagina que la verge avorta! On seriem ara, ruc? Les dones a parir i a ser amables amb el mascle. Ho diu la Bíblia.

Però són filles de Déu.

Tu ho has dit. Filles.

O sigui, puc avortar o no puc avortar?

Tornes a avortar i et foto una hòstia que el món et fa nosa per donar la volta. Però

pots fer com nosaltres, no diguis mai que et negues a l'avortament, digues que cada cas és cada cas i no trobis mai cap cas per avortar. T'anirà de conya.

Sap Papa que vostè abans em queia de conya?

A molts els hi passa, però no et fiïs mai d'un home que vesteix de blanc.

GARSA PROSTÀTICA

TRUMP NO ESTÀ SEGUR NI A CASA

Els jutges potser li treguin la impunitat, la dona se li fa avortista...

A Trump li cau la panotxa. I té motius. El camí a la presidència se li fa llarg. Va rebre a la substituta Harris amb una superioritat malaltissa però després del debat televisat on assegurava que els immigrants es menjaven les mascotes americanes, va passar del cinisme a l'atac més brutal. Ha insultat de tal manera a Harris que fins i tot als republicans els comença a repugnar el seu candidat. Trump vol atacar a Harris però ha perdut el rumb i dispara fora límits.

Així les coses, sembla que Trump tampoc té lligada la immunitat. La Cort Suprema dels Estats Units no assegura –com s'havia dit– que Trump quedi lliure dels molts pecats comesos durant i després de la seva presidència. De ser certa, la notícia pot acabar d'una per totes amb les esperances polítiques de l'ex president.

Una garrotada més potser no podrà resistir-la.

I finalment, per arrodonir la paranoia trumpiana arriba a casa i es troba que la seva dona ha escrit unes memòries on es declara ferma defensora de l'avortament. I ara què fa l'home panotxa? Podria matar a la dona (segur que ho ha intentat més d'una vegada) però amb la immunitat en dubte és una jugada arriscada. Se'n podria divorciar per incompatibilitat moral però la moral de Trump fa difícil trobar incompatibilitats. Per ell, tot el que no mata engreixa. I també podria augmentar la presència de la seva dona als mítings, tocar-li el cul mentre escolta al governador de torn i després dir allò de que la nena té la seva raó, però clar, és una nena i que mereix el

cas que el sexe li marca. Una demostració vaja, de la seva afinitat amb els moviments feministes dels que la Melania se'n vol fer sòcia.

De fet, les trifulgues de Trump són innecessàries. El personatge ha mostrat amb suficiència la seva estupidesa com per no ser escollit ni com a president d'escala, però els EEUU són molt EEUU i calen situacions grotesques per apartar a un elefant del menjador de casa. Al final potser el que no aconseguen les bales d'aficionats a l'assassinat, ho poden aconseguir les paraules de la seva dona a la que mai no ha fet cas. Tot un sarcasme. Una paradoxa.